

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 17/2021 van 25 februari 2021

Betreft: Advies m.b.t. een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 december 1996 betreffende de verschillende identiteitsdocumenten voor kinderen onder de twaalf jaar en van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (CO-A-2021-002)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van mevrouw Annelies Verlinden, Minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing, ontvangen op 29/12/2020;

Gelet op het verslag van mevrouw Alexandra Jaspar, Directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit ;

Brengt op 25 februari 2021 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Mevrouw Annelies Verlinden, Minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing (hierna: de aanvrager, verzocht op 29/12/2020 het advies van de Autoriteit inzake een ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 december 1996 betreffende de verschillende identiteitsdocumenten voor kinderen onder de twaalf jaar en van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten* (hierna: het Ontwerp).
2. De voornaamste wijzigingen aangebracht door het Ontwerp betreffen vooral het koninklijk besluit van 10 december 1996 *betreffende de verschillende identiteitsdocumenten voor kinderen onder de twaalf jaar* (hierna: het koninklijk besluit van 10 december 1996) en beogen in het bijzonder:
  - het specificeren van de gevallen en modaliteiten van verlenging (van de identiteitsdocumenten);
  - het specificeren van de gegevens vermeld op deze documenten.

II. ONDEZOEK TEN GRONDE

3. De eerste wijziging heeft betrekking op de invoeging van een tweede en derde lid bij artikel 13 van het koninklijk besluit van 10 december 1996 welke bepalen dat:
  - (1) *De in Hoofdstuk IIIbis [van het koninklijk besluit van 10 december 1996] bedoelde elektronische identiteitsdocumenten worden vernieuwd in dezelfde gevallen en onder dezelfde voorwaarden als die vermeld in artikel 5, §§1 en 2, van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten¹.*

---

¹ Artikel 5, §§1 en 2 van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 *betreffende de identiteitskaarten* bepalen dat:

“§1. *De identiteitskaart wordt vernieuwd:*

1° bij het verstrijken van de wettelijke geldigheidsperiode;

2° wanneer de houder een kaart wenst in een andere taal dan die waarin de zijne is gesteld, voor zover hij gevestigd is in een gemeente die gemachtigd is een kaart in de door de betrokkene gekozen taal uit te reiken;

3° wanneer de foto van de houder niet meer gelijkend is;

4° wanneer de kaart beschadigd is;

5° wanneer de houder van naam of van voornaam verandert;

6° wanneer de houder van geslacht verandert;

7° wanneer het Rijksregisternummer is gewijzigd.

De kosten voor het vernieuwen van de identiteitskaart zijn ten laste van de kaarthouder, tenzij de beschadiging na analyse van de kaart het gevolg blijkt te zijn van een fabricagefout; in dat geval wordt de kaart kosteloos vervangen.

§ 2. In de gevallen bedoeld in paragraaf 1, is de houder verplicht de identiteitskaart aan het gemeentebestuur terug te geven. Zij moet insgelijks worden teruggegeven bij verlies van de Belgische nationaliteit of bij overlijden van de houder. Bij overlijden van de houder, wordt de identiteitskaart vernietigd en worden de elektronische functies van de identiteitskaart ingetrokken door de gemeente die de overlijdensakte opgesteld heeft, als bijkomende actie bij het opstellen van de overlijdensakte.”

- (2) *De paragrafen 3, 4 en 5 van artikel 5 van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten² zijn eveneens van toepassing op het elektronisch identiteitsdocument voor een Belgisch kind onder de twaalf jaar bedoeld in Hoofdstuk IIIbis [van het koninklijk besluit van 10 december 1996].*

De Autoriteit oordeelt dat de bovengenoemde wijziging geen aanleiding geeft tot bijzondere opmerkingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens.

4. In tweede instantie bepaalt artikel 2 van het Ontwerp dat artikel 16ter van het koninklijk besluit van 10 december 1996 wordt vervangen als volgt:

"Het elektronisch identiteitsdocument is conform aan het ID1-model en bevat twee elektronische chips en een tweedimensionale barcode; deze laatste bevat het Rijksregisternummer, de geboortedatum van de houder, het documentnummer en de datum tot wanneer het document geldig is."
5. Voor zover artikel 16ter van het koninklijk besluit van 10 december 1996 niet langer verwijst naar het bijgevoegde model 3 vraagt de Autoriteit om uitdrukkelijk kenbaar te maken dat er *in casu* verwezen wordt naar het ID1-model overeenkomstig ISO/IEC 7810:2019³.
6. De aanvrager verklaart bijkomstig dat enkel het Rijksregisternummer, het kaartnummer, de datum tot wanneer het document geldig is, en de geboortedatum elektronisch leesbaar zullen zijn via de tweedimensionale barcode. Zulks is nodig daar de barcode er namelijk voor zorgt dat de identiteitskaart ook op andere manieren gebruikt kan worden dan enkel met een kaartlezer, bijvoorbeeld met het oog op een éénduidige identificatie van de betrokken sociaal verzekerden. De gebruikers van de barcode zijn immers voor het merendeel instanties van het netwerk van sociale zekerheid. De Autoriteit verwijst inzake het gebruik van deze tweedimensionale barcode naar randnummers 20 – 27 van het advies nr. 100/2019⁴. Meer concreet is zij van oordeel dat de in de barcode opgenomen gegevens disproportioneel zijn ten aanzien van de beoogde

---

² Artikel 5, §§ 3 – 5 van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 bepalen dat:

"§ 3. De identiteitskaart wordt als vervallen beschouwd in geval van afvoering van ambtswege (...).

§ 4. Wanneer de vermelding van de naam van de gemeente van hoofdverblijfplaats of van de postcode op de elektronische identiteitskaart gewijzigd werd ten gevolge van een handeling van de overheid, blijft de identiteitskaart evenwel geldig tot er overgegaan wordt tot de aanpassing van de vermelding van de naam van de gemeente van hoofdverblijfplaats of van de postcode op de chip van de identiteitskaart.

De vermelding van de naam van de gemeente van hoofdverblijfplaats of van de postcode op de chip van de identiteitskaart wordt aangepast zodra de houder van de kaart zich naar zijn gemeentebestuur begeeft, bijvoorbeeld met het oog op de hernieuwing van zijn identiteitskaart, krachtens paragraaf 1, of voor om het even welke andere reden, en ten laatste vijf jaar na de wijziging van de betrokken vermelding of vermeldingen.

§ 4 (n.v.d.r. : lees §5) Wanneer een identiteitskaart wordt ingeleverd bij het gemeentebestuur, gaat het gemeentebestuur onmiddellijk over tot de fysieke vernietiging van deze kaart."

³ Internationale norm die drie formaten voor identiteitskaarten specificeert: ID-1, ID-2 en ID-3. Tegen betaling te raadplegen via: <https://www.iso.org/standard/70483.html>.

⁴ Te raadplegen via: <https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-100-2019.pdf>.

doeleinden⁵. De bijkomende mogelijkheid tot éénduidige identificatie van sociaal verzekerden door de instanties van het netwerk van de sociale zekerheid aan de hand van de tweedimensionale barcode die *in casu* door de aanvrager naar voren wordt geschoven kan niet worden geacht aanleiding te geven tot een herziening van de zienswijze van de Autoriteit. Rekening houdend met de relatief beperkte kost van installatie, geniet de identificatie via een kaartlezer steeds de voorkeur.

7. In dit kader benadrukt de aanvrager tevens dat de gegevens die zich in de barcode bevinden, net zoals alle andere gegevens die vermeld worden op de elektronische identiteitsdocumenten voor Belgische kinderen onder de twaalf jaar, ongeacht of ze zichtbaar zijn met het blote oog of enkel elektronisch leesbaar zijn, niet mogen worden opgeslagen, behalve in de gevallen waarin het opslaan ervan gemachtigd is met het oog op het vervullen van wettige doeleinden. In die zin specificert de aanvrager dat de gegevens die op de elektronische identiteitskaart staan, met uitzondering van de foto van de houder en van het Rijksregisternummer, overeenkomstig artikel 6, §4 van de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten* slechts verwerkt kunnen worden in overeenstemming met de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de bescherming van de persoonsgegevens⁶. Het Rijksregisternummer en de foto van de houder mogen enkel gebruikt worden indien hiertoe gemachtigd is door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie. Tot slot, voor zover de identiteitskaart niet geraadpleegd wordt door een daartoe gemachtigde overheidsinstantie of de politie of wanneer er geen wettelijke verplichting bestaat in hoofde van een particuliere verwerkingsverantwoordelijke, mag de elektronische identiteitskaart enkel gelezen of gebruikt worden met de vrije, specifieke en geïnformeerde toestemming van de houder overeenkomstig artikel 4, 11) AVG. Conform artikel 8

---

⁵ In de mate dat de barcode kan bijdragen tot de snelle verificatie van de leeftijd van de houder, dan volstaat het dat louter de geboortedatum wordt vermeld (randnummer 24 van advies nr. 100/2019).

⁶ Artikel 5 AVG betreffende de beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens bepaalt dat: "*persoonsgegevens moeten: a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);*

b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);

c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);

d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”)

AVG j° artikel 7 WVG is deze toestemming evenwel slechts rechtmatig indien zij wordt verleend door de wettelijke vertegenwoordiger van het kind.

8. In dit kader vraagt de Autoriteit om het koninklijk besluit van 10 december 1996 aan te passen – idealiter via een wijziging van het ter advies voorgelegde Ontwerp – zodanig dat er geen enkele twijfel over kan bestaan dat artikel 6, §4 van de wet van 19 juli 1991 onverkort van toepassing is voor wat betreft het lezen, dan wel de registratie van de gegevens van een elektronisch identiteitsdocument op naam van een Belgisch kind onder de twaalf jaar. Zulks laat evenwel onverlet de opmerkingen van de Autoriteit inzake artikel 6, §4, tweede lid van de wet van 19 juli 1991 overeenkomstig randnummers 17 – 19 van het advies nr. 100/2019.
9. Artikel 4 van het Ontwerp wijzigt artikel 16*quinquies*, §1 van het koninklijk besluit van 10 december 1996 teneinde de vermelding van de geboorteplaats te schrappen uit de met het blote oog zichtbare gegevens, waarbij er evenwel voorzien wordt in de registratie van dit gegeven op de chip van de elektronische identiteitsdocumenten voor Belgische kinderen onder de twaalf jaar en op de tweedimensionale barcode. Daarnaast wordt, zoals reeds het geval is voor de reguliere elektronische identiteitskaart, eveneens de vermelding van de handtekening van de gemeenteambtenaar geschrapt. De aanvrager verklaart dat deze wijzigingen ertoe strekken tegemoet te komen aan de voorschriften van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) en in orde te zijn met de bepalingen van de AVG, in het bijzonder wat betreft het proportionaliteitsbeginsel ('minimale gegevensverwerking')⁷. De Autoriteit neemt hiervan akte.

OM DEZE REDENEN,

De Autoriteit,

- vraagt te specificeren dat het ID1-model betrekking heeft op ISO/IEC 7810:2019 (randnummer 5);
- herneemt haar kritiek inzake het gebruik van de tweedimensionale barcode op de identiteitskaart/ identiteitsdocument op naam van een Belgisch kind onder de twaalf jaar overeenkomstig randnummers 20 – 27 van het advies nr. 100/2019 (randnummer 6);
- is van oordeel dat in zoverre artikel 6, §4 van de wet van 19 juli 1991 van toepassing is op het lezen/ registeren van de gegevens van identiteitsdocumenten voor Belgische kinderen onder de twaalf jaar, dit expliciet moet blijken uit het koninklijk besluit van 10 december 1996 (randnummers 7 – 8);

---

⁷ Artikel 5, c) AVG bepaalt dat: "*persoonsgegevens moeten toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.*"

- herneemt haar kritiek inzake artikel 6, §4, tweede lid van de wet van 19 juli 1991 overeenkomstig randnummers 17 – 19 van het advies nr. 100/2019 (randnummer 8);

(get.) Alexandra Jaspar

Directeur van het Kenniscentrum